

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.096 van 4 mei 2017
in de zaak A. 220.939/XIV-37.262**

In zake:

1. Raf BOMBEEK
2. Bernard CARTON
3. Miguel STEVENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Eva Roels en Aurora Hoet
kantoor houdend te 8530 Harelbeke
Kortrijksesteenweg 387
bij wie woonplaats wordt gekozen
4. Ann JANSSENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Nico Vissers
kantoor houdend te 2900 Schoten
Verbertstraat 18
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de ORDE DER DIERENARTSEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrik De Maeyer
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 12 december 2016, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van de Hoge Raad van de Orde der Dierenartsen van 13 oktober 2016, waarbij deze besliste dat haar leden die de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en het Nederlandstalig gedeelte van Brabant vertegenwoordigen, in hun functie worden verlengd voor een mandaat van drie jaar.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 maart 2017.

Staatsraad Kaat Leus heeft verslag uitgebracht.

Eerste, tweede en vierde verzoek(st)er zijn aanwezig in persoon. Advocaat Eva Roels, die verschijnt voor eerste, tweede en derde verzoeker, advocaat Nico Vissers, die verschijnt voor vierde verzoekster, en advocaat Patrik De Maeyer, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 30 juni 2016 vinden binnen het Nederlandstalig kiesdistrict verkiezingen plaats voor de Nederlandstalige Gewestelijke Raad van de Orde der Dierenartsen (hierna: de NGROD), waarbij 4 nieuwe effectieve leden en 4 nieuwe plaatsvervangende leden worden verkozen.

3.2. Op 4 oktober 2016 vindt binnen de NGROD de installatievergadering plaats, waarbij het bureau van de NGROD wordt verkozen. Als voorzitter wordt vierde verzoekster verkozen, als ondervoorzitter derde verzoeker en als secretaris eerste verzoeker.

Op diezelfde vergadering wordt met een meerderheid van de stemmen (5 van de 9 raadsleden) beslist om de verkiezingen van de leden van de Hoge Raad (als vertegenwoordigers van de 5 Nederlandstalige provincies) uit te stellen. Het verslag van de raadsvergadering van 4 oktober 2016 vermeldt ter zake:

“Het verloop van de verkiezingen zal als dusdanig aan de Hoge Raad worden meegedeeld. Het is aan de Hoge Raad om te oordelen over de regelmatigheid van de gedane voordrachten en om de nodige maatregelen te nemen om deze te laten vervullen.”

Deze beslissing wordt vervolgens door de 5 raadsleden bevestigd in een brief van 5 oktober 2016, die op 5 oktober 2016 per e-mail wordt overgemaakt aan Prof. Dr. D.V., die als uittreidend NGROD-voorzitter het voorzitterschap waarnam op de installatievergadering en, per aangetekend schrijven, op 10 oktober 2016 aan Prof. Dr. D.V. en aan de voorzitter van de Hoge Raad.

In de genoemde brief van 5 oktober 2016 bevestigen de 5 raadsleden, zijnde de verzoekers en één raadslid van de NGROD, dat zij bij meerderheid beslisten tot uitstel van de verkiezing van de afgevaardigden voor de Hoge Raad om hen toe te laten voorafgaandelijk en met het oog op overleg, samen te kunnen zitten met de afgevaardigden van de Franstalige Gewestelijke Raad van de Orde. Ook wordt door de raadsleden in kwestie uitdrukkelijk geïnteressaard tegen het feit dat de installatievergadering niet correct is verlopen, en meer in het bijzonder dat de meerderheidsbeslissing tot uitstel van de verkiezingen van de afgevaardigden voor de Hoge Raad niet werd genotuleerd.

3.3. Op 13 oktober 2016 wordt een communiqué van de Hoge Raad, samen met een verslag van de installatievergadering van 4 oktober 2016, door de uittredend voorzitter van de NGROD verstuurd aan alle dierenartsen.

Het communiqué van 13 oktober 2016 van de Hoge Raad vermeldt het volgende:

“De Hoge Raad stelt vast dat de verkiezingen binnen de Nederlandstalige Gewestelijke Raad van de Orde der Dierenartsen (NGROD) regelmatig verlopen zijn en dat er binnen de voorziene termijn voor de Vlaamse provincies geen afgevaardigden werden aangeduid en nu niet meer kunnen worden aangeduid conform de wetgeving.

Het Pv van de verkiezingen op datum van 4 oktober 2016 vermeldt niet dat het onmogelijk was om per provincie een afgevaardigde voor de HR aan te duiden onder de verkozen kandidaten van de NGROD. De HR stelt vast dat op heden de termijn om tot nieuwe verkiezingen over te gaan verstreken is.

De Hoge Raad (HR) stelt vast dat de kandidaten Dr. [B] (provincie Antwerpen) en Dr. [D] (provincie Limburg) niet verkozen werden bij gebrek aan de wettelijk voorziene meerderheid (blanco stemmen zijn geldige stemmen).

Bij ontstentenis van afgevaardigden bij de HR aangeduid door de NGROD (voor alle Vlaamse provincies) en gelet op de noodzakelijke continuïteit van de openbare dienstverlening moet de Nederlandstalige sectie van de HR in zijn huidige samenstelling voor de termijn van 3 jaar blijven zetelen.”

3.4. Op de NGROD-vergadering van 28 oktober 2016 wordt beslist om het verslag van de installatievergadering van 4 oktober 2016 niet goed te keuren en om het schrijven van 5 oktober 2016 toe te voegen aan het verslag van de verkiezingen. De verkiezing van de 5 afgevaardigde leden van de NGROD bij de Hoge Raad wordt opnieuw uitgesteld. De voorzitter van de NGROD wordt gemandateerd om contact op te nemen met de voorzitter van de Hoge Raad en met het bureau van de Franstalige Raad om een vergadering te beleggen en proberen tot een oplossing te komen.

3.5. Op 3 november 2016 vindt een informele vergadering plaats. Tijdens die vergadering wordt het voorstel geformuleerd dat de provinciale NGROD-afgevaardigden bij de Hoge Raad hun ontslag zouden indienen.

Op 8 november 2016 wordt een vergadering van de Hoge Raad geagendeerd. Op de vertegenwoordiger voor Vlaams-Brabant na, geven de vertegenwoordigers te kennen geen ontslag te nemen.

3.6. Op 11 november 2016 brengt Dr. G.B., in zijn hoedanigheid van vice-voorzitter van de Hoge Raad, een uittreksel uit het verslag van de zitting van 13 oktober 2016 ter kennis van de NGROD:

“Resultaat van de verkiezingen voor de Orde

Voorzitter [B.] geeft lezing van de resultaten van de verkiezingen in juni en de samenstelling van de nieuwe gewestelijke raden van beroep. Hij geeft ook lezing van de uitslag van de verkiezingen door de nieuwe Gewestelijke Raden van de leden van de bureaus (voorzitter, ondervoorzitter, secretaris), de onderzoekscolleges en de vertegenwoordigers bij de Hoge Raad van de 5 provincies die de kieskring vormen van de CRFOMV.

Met betrekking tot de verkiezingen voor de vertegenwoordigers bij de Hoge Raad van de 5 provincies die de kieskring vormen van de NGROD, blijkt uit de notulen van de vergadering van 4 oktober 2016 dat ze regelmatig werden georganiseerd maar dat noch Dr. [G.B.], kandidaat vertegenwoordiger van de provincie Antwerpen, noch Dr. [D.], kandidaat vertegenwoordiger van de provincie Limburg een absolute meerderheid hebben behaald en daarom niet verkozen werden. Bij gebrek aan bevestigde kandidaturen, kon ook geen vertegenwoordiger voor de andere 3 provincies (Vlaams-Brabant, West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen), worden verkozen.

De Hoge Raad stelt vast dat, gelet op de onmogelijkheid om vertegenwoordigers aan te duiden voor de provincies die de kieskring uitmaken van de NGROD, er geen beroep werd gedaan op andere kandidaturen. Daarom en gelet op

- Het feit dat het KB van 26 december 2015 tot vaststelling van de voorwaarden en nadere regels van de verkiezingen bij de Orde der Dierenartsen niet toelaat de verkiezing van de leden van de Hoge Raad uit te stellen (art. 37 en 38);
- De noodzaak zonder onderbreking het functioneren van de Hoge Raad te verzekeren en in het bijzonder de taken omschreven in art. 11 van de wet van 19 december 1950 tot oprichting van een Orde der Dierenartsen en in art. 5 en 9 van de wet van 28 augustus 1991 op de uitoefening van de diergeneeskunde;

beslist de Hoge Raad dat de huidige vertegenwoordigers van die provincies in hun functie worden verlengd voor een mandaat van 3 jaar. Een communiqué in die zin wordt opgesteld en onmiddellijk per mail verstuurd aan de leden van het Tableau van de Orde (Nederlandstalige sectie) met publicatie op de site van de NGROD.

Voorzitter [B.] licht de Hoge Raad in dat hij een brief dd. 10 oktober 2016 heeft ontvangen getekend door 5 leden van de NGROD (A. Janssens, M. Stevens, R. Bombeek, B. Carton en H.V.L.) met betrekking tot het verloop van de verkiezingen tijdens de vergadering van de NGROD op 4 oktober 2016. Deze inhoud van deze brief komt overeen met de inhoud van de brief die in eerste instantie werd gestuurd aan Prof. [D.V.]. Uit deze inhoud blijkt dat de vragen

bedoeld zijn voor de NGROD. De Hoge Raad beslist dan ook geen gevolg te geven aan deze brief.”

3.7. Op 15 november 2016 gaat de NGROD-raadsvergadering over tot de verkiezing van de Nederlandstalige leden in de Hoge Raad.

Voor de provincie Antwerpen wordt vierde verzoekster verkozen, voor de provincie Oost-Vlaanderen eerste verzoeker verkozen, voor de provincie West-Vlaanderen derde verzoeker en voor de provincie Vlaams-Brabant Dr. H.V.L. Voor de provincie Limburg wordt geen kandidaat gevonden onder de verkozen leden, zodat die verkiezing op een latere datum zal moeten gebeuren, na oproeping tot kandidaatstelling onder de leden van de Orde van de provincie.

Het verloop van deze NGROD-raadsvergadering wordt bevestigd in een proces-verbaal van vaststelling van een gerechtsdeurwaarder, waaruit blijkt dat 4 raadsleden van de NGROD en de magistraat-assessor geregeld de vergadering hebben verlaten.

Op 16 november 2016 deelt eerste verzoeker het resultaat van de verkiezing mee aan de voorzitter en de secretaris van de Hoge Raad.

Nog op 16 november 2016 worden de uittredende leden van de Hoge Raad bedankt voor hun mandaat, met mededeling van hun opvolging.

Aan Dr. [M.], uittredend Nederlandstalig lid van de Hoge Raad als vertegenwoordiger van de provincie Limburg, wordt gevraagd om zijn mandaat in de Hoge Raad voorlopig verder te blijven waarnemen totdat er een nieuwe kandidaat namens zijn provincie zal verkozen zijn.

3.8. Op 21 november 2016 verzoekt de raadsman van vierde verzoekster de Hoge Raad om haar beslissing van 13 oktober 2016 in te trekken en dit uiterlijk op 1 december 2016 te willen bevestigen.

Aan Drs. G., B. en D.V., dit zijn de uittredende Nederlandstalige leden in de Hoge Raad als vertegenwoordigers van de provincies Antwerpen, Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen, wordt verzocht om tegen uiterlijk 1 december 2016 schriftelijk te willen bevestigen dat zij het einde van hun mandaat als lid van de Hoge Raad aanvaarden.

De verzoeken zijn onbeantwoord gebleven.

3.9. Op 1 december 2016 heeft de raadsman van de eerste en de tweede verzoekende partijen een ingebrekestelling met een gelijkaardige inhoud verstuurd aan de Hoge Raad.

Deze ingebrekestelling is onbeantwoord gebleven.

3.10. Op 10 december 2016 laat de voorzitter van de Hoge Raad aan vierde verzoekster en diens raadsman weten dat na ultiem overleg, de uittredende leden van de Hoge Raad als afgevaardigden van de provincies Antwerpen, Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen hebben beslist om geen ontslag te nemen en dus te zullen blijven zetelen.

3.11. Per e-mail van 11 december 2016 laat Prof. Dr. D.V., de uittredende vertegenwoordiger van de provincie Oost-Vlaanderen, weten aan de voorzitter van de Hoge Raad en de raadsleden van de NGROD dat hij met onmiddellijke ingang zijn ontslag bij de Hoge Raad heeft ingediend.

3.12. Op 20 januari 2017 verklaart de Nederlandstalige Gemengde Raad van Beroep van de Orde der Dierenartsen zich niet bevoegd om te oordelen over het door de voorzitter van de Hoge Raad van de Orde der Dierenartsen ingestelde hoger beroep. Uit de genoemde beslissing van 20 januari 2017 blijkt dat de voorzitter van de Hoge Raad met dat beroep, zoals uitgebreid, bij de Nederlandstalige Gemengde Raad van Beroep van de Orde der Dierenartsen “concreet aanvecht: 1. De beslissing van het bureau NGROD om de website aan

te passen zoals door mevrouw T.C. werd meegedeeld, 2. De wijze waarop de NGROD gehandeld heeft met betrekking tot de verkiezing van de vertegenwoordigers van de vijf Nederlandstalige provincies bij de Hoge Raad, 3. De beslissing om in huidig geding een advocaat te raadplegen en zich te laten bijstaan.”

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zouden alleen nodig zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VI. Spoedeisendheid

Uiteenzetting van de spoedeisendheid

6. In het verzoekschrift wordt gesteld dat indien de eerste, derde en vierde verzoek(st)er het vernietigingsberoep moeten afwachten, zij gedurende die tijdspanne “hun mandaten als (rechtmatig verkozen) afgevaardigde van hun provincie in de Hoge Raad niet [kunnen] opnemen, noch uitoefenen”. De verzoekers stellen dat zij nochtans in eerste instantie rechtsgeldig verkozen leden

van de NGROD zijn wat impliceert dat hen door de dierenartsen van de Orde een mandaat van zes jaar werd verleend. Binnen de NGROD zijn de eerste, derde en vierde verzoek(st)er vervolgens, op 15 november 2016, rechtsgeldig verkozen om te zetelen als afgevaardigde van hun provincie in de Hoge Raad. Hoewel zij rechtsgeldig verkozen zijn, kunnen zij door de bestreden beslissing hun mandaat in de Hoge Raad niet opnemen. De Hoge Raad kan dan ook, waar de uittredende leden onrechtmatig blijven zetelen, geen rechtsgeldige, minstens geen democratische beslissing nemen. De verzoekers stellen dat het voor zich spreekt dat dit zeer ernstige nadelige gevolgen heeft, zowel voor de eerste, derde en vierde verzoek(st)er die hun mandaat niet kunnen opnemen als voor de aangesloten dierenartsen van de Orde waarvan de belangen in de Hoge Raad niet kunnen worden behartigd door de door hen rechtsgeldig gekozen afgevaardigden. Bovendien zijn alle verzoekers NGROD-lid en worden zij in dit orgaan belet op een vertrouwensvolle en constructieve wijze samen te werken met de andere NGROD-leden wat feitelijk onmogelijk is omdat hun mede NGROD-lid Dr. B. in zijn hoedanigheid van uittredend lid van de Hoge Raad weigert om het einde van zijn mandaat te aanvaarden op basis van de bestreden beslissing. Door de bestreden beslissing wordt de normale interne werking van de NGROD zwaar gehypothecerd en brengt spanningen mee. Het causaal verband tussen de bestreden beslissing en de nadelige gevolgen die ze meebrengt is onmiskenbaar. De verzoekers worden gehinderd in de uitoefening van hun door de wet toegekende bevoegdheden, minstens wordt de uitoefening ervan ernstig bemoeilijkt en “van die aard is dat zij de vordering spoedeisend maakt”. Die nadelen kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De verzoekers voegen nog toe dat zij een diligente houding hebben aangenomen door eerst alle kansen op een minnelijke regeling te benutten en het intern overleg tussen de betrokken bij de Hoge Raad af te wachten. Zij hebben de Hoge Raad en haar onwettig zetelende leden aangespoord de verkiezingsuitslag te respecteren, doch tevergeefs. Zij herhalen dat de

annulatieprocedure niet tijdig zal kunnen worden afgehandeld om de verzoekers te behoeden van hun ernstig nadeel.

Beoordeling

7. Naar eis van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het procedurereglement kort geding van 5 december 1991. Dit houdt in dat het aan verzoeker toevalt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een - voortdurende - tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Voorts kan luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een vordering tot schorsing worden gevorderd “op elk moment” en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regelgeving, noodzakelijk in een enig verzoekschrift samen met de vernietiging. Met deze regeling heeft de wetgever precies de situaties willen verlaten waarbij “geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die haar wordt voorgelegd uitspreekt” (memorie van toelichting, *Parl. St. Senaat*, 2012-13, nr. 5-2277/1, 4). De spoedeisendheid “zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, *Parl. St. Senaat*, 2012-13, nr. 5-2277/1, 13). Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, gecoördineerde wetten op de Raad van State).

8. Uit wat voorafgaat, volgt dat een verzoekende partij die de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing beoogt te

verkrijgen, ertoe gehouden is in haar verzoekschrift een op de omstandigheden van haar zaak betrokken uiteenzetting op te nemen die ziet op de voorwaarde van de spoedeisendheid en waarin zij aan de hand van concrete, precieze en dienstige gegevens uitlegt in welke mate zij onherroepelijke schadelijke gevolgen zou ondergaan indien het resultaat van het beroep tot nietigverklaring zou moeten worden afgewacht.

Die gegevens moeten door de verzoekende partij worden onderbouwd op een wijze die de rechter toelaat om ze te verifiëren, zodat hij kan aftoetsen of ze de beweerde spoedeisendheid inderdaad verantwoorden.

De spoedeisendheid van de zaak wordt niet vermoed, welke ook de aard van de bestreden beslissing is.

9. Het volstaat zoals te dezen niet te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht.

In de mate de verzoekers stellen dat zij het resultaat van de vernietigingsprocedure moeten afwachten, is zulks het onvermijdelijke lot van elke beroepsindiener. Dat, in afwachting van dit resultaat, zij hun mandaten als afgevaardigden van de provincies in de Hoge Raad niet kunnen opnemen en in de NGROD waarin zij verkozen zijn voor een mandaat van zes jaar, moeten samenwerken met leden die zulks verhinderen, is op zich niets meer dan een herinnering aan het gevolg van de bestreden beslissing. Het doet niet uit zichzelf aannemen dat de zaak spoedeisendheid vertoont.

10. Dat de bestreden beslissing de verzoekers “direct en persoonlijk schaadt” volstaat evenmin om de spoedeisendheid aan te tonen nu dat een vereiste is waaraan elk door een belanghebbende verzoekende partij ingediend annulatieberoep moet voldoen om ontvankelijk te zijn. Het volstaat daarentegen niet om de spoedeisendheid aan te tonen. De verzoekers tonen immers niet aan

dat het nadeel dat zij inroepen, namelijk dat zij door de bestreden beslissing hun mandaat niet kunnen opnemen in de Hoge Raad, een zodanige impact heeft dat zij dit niet kunnen lijden tot de uitspraak ten gronde.

De spoedeisendheid moet vervolgens in hoofde van de verzoekers bestaan. Gevolgen voor derden, zoals de verwerende partij zelf of de aangesloten dierenartsen, kunnen de spoedeisendheid bijgevolg niet aantonen. Het argument van de verzoekers dat de Hoge Raad, waar de uittreedende leden blijven zetelen, geen rechtsgeldige, minstens geen democratische beslissingen kan nemen, kan aldus niet nuttig ter adstructie van de spoedeisendheid worden aangevoerd, nog daargelaten de vaststelling dat zulks het onderzoek van de grond van de zaak doorkruist. De gegrondheid -minstens de ernst- van de middelen en de spoedeisendheid zijn immers, zoals hiervoor al is gebleken, afzonderlijke voorwaarden.

Ook het argument dat de bestreden beslissing nadelige gevolgen zou hebben voor de aangesloten leden van de Orde, wiens belangen in de Hoge Raad niet kunnen worden behartigd door de door hen verkozen afgevaardigden, toont derhalve niet aan dat de verzoekers zich persoonlijk in een toestand bevinden die maakt dat het annulatieberoep niet kan worden afgewacht.

De omstandigheid dat de verzoekers een minnelijke regeling alle kansen hebben gegeven, kan verklaren waarom de beroepstermijn zo goed als volledig is benut, doch doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen.

11. Tot slot, wordt eraan herinnerd dat het onderzoek naar de ernst van het middel en het onderzoek naar het bestaan van de spoedeisendheid duidelijk onderscheiden schorsingsvoorwaarden zijn die los van elkaar moeten worden onderzocht. De onwettigheden die tegen de bestreden beslissingen worden aangevoerd, kunnen op zich geen reden zijn om het bestaan van de spoedeisendheid te aanvaarden.

De verwijzing door de verzoekers op de terechtzitting naar een door hen bijgebracht stuk, namelijk de beslissing van 20 januari 2017 van de Nederlandstalige Gemengde Raad van Beroep van de Orde der Dierenartsen (*cfr.* punt 3.12) waarin een overweging wordt gewijd aan de mogelijke onregelmatigheid van de thans bestreden beslissing doch die niet het voorwerp uitmaakte van het aan die Gemengde Raad van Beroep voorgelegde beroep, doet daaraan niets af.

12. Aangezien er niet is voldaan aan de door artikel 17, §1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde van de spoedeisendheid, wordt de grondvoorwaarde van de ernstige middelen niet verder onderzocht.

VII. Kosten

13. Wat de vraag van de verzoekers tot toekenning van een rechtsplegingsvergoeding betreft, wordt de bijdrage in de betaling van de kosten bepaald in het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vier mei tweeduizend zeventien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Kaat Leus,

wnd. kamervoorzitter,

staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Kaat Leus